

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за травень 2017 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України
від 23.05.2017 № 2059-VIII
Про оцінку впливу на довкілля

Закон встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів.

Відповідно до Закону, вплив на довкілля (далі - вплив) - будь-які наслідки планованої діяльності для довкілля, в тому числі наслідки для безпечності життєдіяльності людей та їхнього здоров'я, флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, повітря, води, клімату, ландшафту, природних територій та об'єктів, історичних пам'яток та інших матеріальних об'єктів чи для сукупності цих факторів, а також наслідки для об'єктів культурної спадщини чи соціально-економічних умов, які є результатом зміни цих факторів.

Зокрема, Законом встановлено, що оцінка впливу на довкілля - це процедура, що передбачає:

1) підготовку суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля відповідно до статей 5, 6 та 14 цього Закону;

2) проведення громадського обговорення відповідно до статей 7, 8 та 14 цього Закону;

3) аналіз уповноваженим органом відповідно до статті 9 цього Закону інформації, наданої у звіті з оцінки впливу на довкілля, будь-якої додаткової інформації, яку надає суб'єкт господарювання, а також інформації, отриманої від громадськості під час громадського обговорення, під час здійснення процедури оцінки транскордонного впливу, іншої інформації;

4) надання уповноваженим органом мотивованого висновку з оцінки впливу на довкілля, що враховує результати аналізу, передбаченого пунктом 3 цієї частини;

5) врахування висновку з оцінки впливу на довкілля у рішенні про провадження планованої діяльності відповідно до статті 11 цього Закону.

Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про

провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.

Суб'єктами оцінки впливу на довкілля є суб'єкти господарювання, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, які є замовниками планованої діяльності і для цілей цього Закону прирівнюються до суб'єктів господарювання (далі - суб'єкт господарювання), уповноважений центральний орган, уповноважені територіальні органи, інші органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, громадськість, а у випадках, визначених статтею 14 цього Закону, - держава походження та зачеплена держава.

Здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності, визначеної частинами другою і третьою цієї статті. Така планована діяльність підлягає оцінці впливу на довкілля до прийняття рішення про провадження планованої діяльності.

Оцінці впливу на довкілля не підлягає планована діяльність, спрямована виключно на забезпечення оборони держави, ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій, наслідків антитерористичної операції на території проведення антитерористичної операції на період її проведення, відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Законом внесено зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кодексу України про надра, Водного кодексу України, Земельного кодексу України, Лісового кодексу України, Повітряного кодексу України та ряду законів України, зокрема, до Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища".

Крім цього, визнано такими, що втратили чинність: Закон України від 09.02.2017 №45/95-ВР "Про екологічну експертизу" та Постанова Верховної Ради України "Про введення в дію Закону України "Про екологічну експертизу".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності (опубліковано в газеті "Голос України" від 17.06.2017).

2. Закон України від 17.05.2017 № 2034-VIII

Про внесення зміни до пункту 2 Закону України "Про ратифікацію Європейської соціальної хартії (переглянутої)"

Законом внесено зміни до пункту 2 Закону України "Про ратифікацію Європейської соціальної хартії (переглянутої)".

14 вересня 2006 року Україною ратифіковано Європейську соціальну хартію (переглянуту), вчинену 3 травня 1996 року у м. Страсбурзі та підписану від імені України 7 травня 1999 року у м. Страсбурзі.

Відповідно до внесених змін, Україна бере на себе зобов'язання вважати обов'язковими для України пункти 3 та 4 статті 12 Європейської соціальної хартії (переглянутої), а саме:

- докладати зусиль для поступового піднесення системи соціального забезпечення на більш високий рівень;

- вживати заходів шляхом укладання відповідних двосторонніх і багатосторонніх угод або в інший спосіб і відповідно до умов, визначених у таких угодах, для забезпечення:

рівності між їхніми власними громадянами та громадянами інших Сторін у тому, що стосується прав на соціальне забезпечення, включаючи збереження пільг, які надаються законодавством про соціальне забезпечення, незалежно від пересування захищених осіб по територіях держав Сторін;

надання, збереження та поновлення прав на соціальне забезпечення такими засобами, як сумарний залік періодів страхування або роботи, що були здійснені за законодавством кожної зі Сторін.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 07.06.2017).

3. Закон України

від 18.05.2017 № 2047-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про питну воду та питне водопостачання"

Законом вносяться зміни до Закону України "Про питну воду та питне водопостачання" щодо уточнення його окремих положень, що стосуються сфери питного водопостачання та водовідведення, врегулювання відносин, пов'язаних з виробництвом, транспортуванням та постачанням питної води, відведенням, транспортуванням та очищенням стічних вод, задля гарантованого забезпечення споживачів якісною питною водою та централізованим водовідведенням.

Так, відповідно до Закону, "питна вода - вода, призначена для споживання людиною (водопровідна, фасована, з бюветів, пунктів розливу, шахтних колодязів та каптажів джерел), для використання споживачами для задоволення фізіологічних, санітарно-гігієнічних, побутових та господарських потреб, а також для виробництва продукції, що потребує її використання, склад якої за органолептичними, мікробіологічними, паразитологічними, хімічними, фізичними та радіаційними показниками відповідає гігієнічним вимогам. Питна вода не вважається харчовим продуктом в системі питного водопостачання та в пунктах відповідності якості питної води".

Суб'єктами відносин у сфері питної води, питного водопостачання та водовідведення є:

органи державної влади, до сфери управління яких належать об'єкти питного водопостачання та водовідведення;

органи місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать об'єкти питного водопостачання та водовідведення;

підприємства питного водопостачання та централізованого водовідведення;

споживачі питної води та/або послуг з водовідведення.

Окрім цього, Законом доповнено новою статтею 13¹ щодо місцевих правил приймання стічних вод.

Зокрема, якою визначено, що у населених пунктах, популяційний еквівалент яких становить 2 тисячі і більше, впровадження централізованого водовідведення є обов'язковим.

Популяційний еквівалент населеного пункту - навантаження стічної води органічними речовинами, що підлягають біологічному розкладенню, з п'ятиденним біохімічним споживанням кисню, що становить 60 грамів кисню на людину на добу.

Якщо будівництво та впровадження системи централізованого водовідведення матиме негативний вплив на навколишнє природне середовище або пов'язане з надмірними витратами, повинні використовуватися індивідуальні або інші відповідні системи, які забезпечують такий самий рівень захисту навколишнього природного середовища, відповідно до нормативів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Скидання стічних вод у водні об'єкти допускається лише за умови дотримання нормативів гранично допустимих концентрацій та нормативів гранично допустимого скидання забруднюючих речовин.

Місцеві правила приймання стічних вод до систем централізованого водовідведення населеного пункту встановлюють вимоги щодо приймання стічних вод населеного пункту.

Місцеві правила розробляються на підставі та з урахуванням вимог правил приймання стічних вод та порядку визначення розміру плати, що справляється за понаднормативні скиди стічних вод до систем централізованого водовідведення, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, і затверджуються відповідними органами місцевого самоврядування.

У разі якщо відповідний орган місцевого самоврядування не прийняв рішення про затвердження місцевих правил, застосовуються правила приймання стічних вод, затвержені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Орган місцевого самоврядування забезпечує вільний доступ фізичних і юридичних осіб до затверджених місцевих правил.

Місцеві правила включають:

основні вимоги щодо приймання стічних вод населеного пункту підприємствами централізованого водовідведення;

популяційний еквівалент населеного пункту;

основні вимоги щодо скидання стічних вод до систем централізованого водовідведення суб'єктами господарювання;

вимоги щодо якості і режиму скидання стічних вод;

визначення механізму контролю за скиданням стічних вод;

розмір плати, що справляється із суб'єктів господарювання за понаднормативні скиди стічних вод до систем централізованого водовідведення та за порушення вимог щодо якості і режиму скидання стічних вод;

визначення механізму компенсації власнику мереж, споруд, устаткування системи централізованого водовідведення відповідного населеного пункту витрат на відновлення таких мереж, споруд, устаткування, зумовлених їх пошкодженням чи руйнуванням внаслідок порушення вимог щодо скидання стічних вод;

інші вимоги, передбачені законом.

Місцеві правила не можуть передбачати обов'язок фізичних чи юридичних осіб щодо отримання будь-яких дозволів, погоджень або інших документів дозвільного характеру, а також надавати повноваження органам державної влади, органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам, підприємствам, установам, організаціям, утвореним такими органами, щодо видачі дозвільних документів.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 20.06.2017).

3. Закон України

від 18.05.2017 № 2046-VIII

Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення

Закон України від 26.11.2015 №838-VIII "Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо удосконалення порядку зарахування судом строку попереднього ув'язнення у строк покарання" щодо зарахування судом строку попереднього ув'язнення з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі у разі засудження особи до позбавлення волі в межах того самого кримінального провадження, у межах якого до особи було застосовано попереднє ув'язнення – скасовано.

Відтепер, цим Законом внесено зміни до частини п'ятої статті 72 Кримінального кодексу України, яким визначено, що попереднє ув'язнення зараховується судом у строк покарання у разі засудження до позбавлення волі день за день або за правилами, передбаченими у частині першій цієї статті. При призначенні покарань, не зазначених у частині першій цієї статті, суд, враховуючи попереднє ув'язнення, може пом'якшити покарання або повністю звільнити засудженого від його відбування.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" 20.06.2017).

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 24.05.2017 N 358

Деякі питання оплати праці державних службовців судів, органів та установ системи правосуддя

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено схему посадових окладів із визначенням коефіцієнтів для державних службовців судів, органів та установ системи правосуддя за групами оплати праці.

Постановою визначено розмір місячного посадового окладу, зокрема, для державних службовців секретаріату Вищої ради правосуддя, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, ДСА України, апеляційних судів, окружних адміністративних, господарських судів, територіальних управлінь ДСА України, місцевих загальних судів.

Також зазначено, що посадові оклади державних службовців секретаріату Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, апарату Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, ДСА України, передбачені цією схемою, підвищуються на 10 відсотків.

Крім цього, постановою внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 18 січня 2017 року N 15, якою, зокрема, доповнено схемою розмірів посадових окладів працівників патронатних служб у системі правосуддя.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 30.05.2017).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 N 386

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань надання інформації з Державного реєстру обтяжень рухомого майна

Постановою Кабінету Міністрів України встановлено, що надання витягу з Державного реєстру обтяжень рухомого майна (далі - Реєстр) в електронній формі через офіційний веб-портал Міністерства юстиції, витягу з Реєстру щодо кожного окремого запису (якщо за ідентифікаторами пошуку в Реєстрі знайдено декілька записів щодо обтяження рухомого майна), відомостей з Реєстру з використанням сервісної послуги у формі прикладного програмного інтерфейсу та у формі безпосереднього доступу посадових осіб органів державної влади чи інших визначених законом осіб до Реєстру здійснюється після впровадження відповідного програмного забезпечення Реєстру, але не пізніше 1 січня 2018 року.

Крім цього, постановою внесено зміни до постанов Кабінету Міністрів України з питань надання інформації з Державного реєстру обтяжень рухомого майна, зокрема, до постанови Кабінету Міністрів України від 5 липня 2004 року N 830 "Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна".

Встановлено, що державна реєстрація приватних обтяжень рухомого майна проводиться будь-яким нотаріусом або його помічником, які відповідно до законодавства отримали ідентифікатор доступу до Реєстру, а також адміністратором Реєстру та його філіями на підставі відповідного договору.

Державна реєстрація публічних обтяжень рухомого майна, які виникають на підставі судових рішень, проводиться адміністратором Реєстру та його філіями (крім випадків, коли таке судове рішення виконується в порядку, встановленому для виконання судових рішень).

Державна реєстрація публічних обтяжень рухомого майна під час примусового виконання рішень відповідно до закону проводиться державним або приватним виконавцем.

Державна реєстрація податкової застави, предметом якої є рухоме майно, проводиться податковим керуючим, яким складено акт опису.

Також постановою уточнено порядок надання інформації з реєстру. Зокрема, постановою зазначено, що право на отримання витягу в паперовій або електронній формі про наявність чи відсутність запису в Реєстрі про обтяження, зміну обтяження, відступлення прав на предмет обтяження, передачу, видачу дубліката заставної та видачу нової заставної (у разі застави повітряних та морських суден, суден внутрішнього плавання, космічних об'єктів) мають фізичні чи юридичні особи.

Витяг у паперовій формі надається на аркушах паперу без використання спеціальних бланків. Витяг в електронній формі надається через офіційний веб-портал Мін'юсту.

Фізичні та юридичні особи мають право на отримання відомостей, що містяться в Реєстрі, в електронній формі з використанням сервісної послуги у формі прикладного програмного інтерфейсу Реєстру на підставі договору, укладеного з адміністратором Реєстру.

Витяг у паперовій формі надається будь-яким нотаріусом або його помічником, які відповідно до законодавства отримали ідентифікатор доступу до Реєстру, на підставі поданої фізичною чи юридичною особою заяви.

У заяві зазначається один з таких ідентифікаторів:

реєстраційний номер запису;

реєстраційні дані предмета обтяження;

відомості про боржника:

- для фізичної особи - прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків;

- для юридичної особи - найменування, ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ.

Надання витягу в електронній формі здійснюється після внесення плати за його надання через Інтернет з використанням платіжних систем.

Посадові особи органів державної влади чи інші визначені законом особи (далі - користувачі) отримують витяги у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом, шляхом безпосереднього доступу до Реєстру.

Витяг скріплюється печаткою реєстратора. Нотаріус використовує печатку, визначену Законом України "Про нотаріат".

Постанова набирає чинності через три місяці з дня її опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 07.06.2017).

влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Рішення Вищої ради правосуддя

від 18 травня 2017 року N 1172/0/15-17

Про затвердження Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя

Рішенням Вищої ради правосуддя затверджено Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя (далі - Положення), яка визначає порядок діяльності Комісії, яка утворюється відповідно до статті 150 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", статті 29 Закону України "Про Вищу раду правосуддя" та Закону України "Про державну службу".

Зокрема, Положенням встановлено, що Комісія з питань вищого корпусу державної служби здійснює повноваження щодо державної служби в системі правосуддя:

1) розробляє типові вимоги до професійної компетентності державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А" в системі правосуддя, та подає їх на затвердження Вищої ради правосуддя;

2) проводить у порядку, встановленому Положенням про проведення конкурсів для призначення на посади державних службовців у судах, органах та установах системи правосуддя, конкурс на зайняття вакантних посад державної служби категорії "А" в системі правосуддя та вносить суб'єкту призначення пропозиції щодо переможця конкурсу та другого за результатами конкурсу кандидата на вакантну посаду;

3) розглядає пропозиції та надає згоду на дострокове звільнення з посади за ініціативою суб'єкта призначення державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А" в системі правосуддя, та повідомляє про своє рішення суб'єкта призначення і НАДС;

4) вносить пропозиції суб'єкту призначення щодо переведення державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А" в системі правосуддя, на рівнозначну або нижчу посаду до іншого державного органу в системі правосуддя у випадках, передбачених статтею 34 Закону України "Про державну службу";

5) здійснює дисциплінарні провадження щодо державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А" в системі правосуддя, та вносить суб'єкту призначення пропозиції за наслідками дисциплінарного провадження.

Установлено, що Комісія для здійснення своїх повноважень має право:

1) одержувати безоплатно від державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності та їх посадових осіб, а також від громадян та їх об'єднань інформацію, документи і матеріали;

2) залучати в установленому порядку для участі у вивченні окремих питань вчених, фахівців, експертів, зокрема міжнародних, а також працівників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого

самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням із керівниками);

3) користуватися в установленому порядку відповідними інформаційними базами даних державних органів та іншими технічними засобами;

4) залучати експертів, працівників органів та установ системи правосуддя та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує політику у сфері державної служби, інших державних органів та представників об'єднань громадян для розроблення типових вимог до професійної компетентності державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А" у системі правосуддя, та складання для них ситуаційних завдань.

Визначено, що Комісія створює робочі органи:

1) комітет з відбору кандидатів на зайняття вакантних посад державної служби категорії "А" в системі правосуддя;

2) комітет з дисциплінарних проваджень щодо державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А" в системі правосуддя.

Зокрема, Комітет з дисциплінарних проваджень щодо державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А" в системі правосуддя утворюється з метою забезпечення виконання Комісією своїх повноважень щодо здійснення дисциплінарного провадження для визначення ступеня вини, характеру і тяжкості дисциплінарного проступку, вчиненого державними службовцями, які займають посади категорії "А" в системі правосуддя, в порядку, встановленому Законом України "Про державну службу".

2. Рішення Вищої ради правосуддя від 30.05.2017 №1331/0/15-17

Про утворення Консультативної ради голів судів при Вищій раді правосуддя та затвердження Положення про Консультативну раду голів судів при Вищій раді правосуддя

Рішенням Вищої ради правосуддя затверджено Положення про Консультативну раду голів судів при Вищій раді правосуддя (далі – Положення) та утворено Консультативну раду голів судів при Вищій раді правосуддя.

Зокрема, Положенням визначено, що Консультативна рада голів судів при Вищій раді правосуддя (далі - Рада) є дорадчим органом, утвореним з урахуванням положень Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015 - 2020 роки та з метою належної комунікації між Вищою радою правосуддя та судами для забезпечення незалежності судової влади, суду та суддів, колективного вирішення основних питань діяльності судів та виконання інших консультативних функцій.

До складу Ради входять голови (у разі відсутності - виконувач обов'язків голови) апеляційних, вищих спеціалізованих судів, касаційних судів у складі Верховного Суду, Голова Верховного Суду, Голова Вищої ради правосуддя, які є членами Ради.

До участі в робочих засіданнях Ради з правом дорадчого голосу можуть бути запрошені Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голова Державної судової адміністрації України, Голова Ради суддів України, ректор Національної школи суддів України.

Представники міжнародних проектів, представники інших органів державної влади, установ та організацій можуть бути запрошені до участі у засіданнях Ради. Головою Ради є Голова Вищої ради правосуддя.

Рада обговорює актуальні питання діяльності судів, зокрема щодо:

забезпечення інституційної єдності органів системи правосуддя;

підвищення ефективності системи правосуддя;

забезпечення незалежності, безсторонності та неупередженості суддів;

розробки та впровадження положень, спрямованих на зменшення зовнішнього втручання у здійснення правосуддя завдяки ефективним практичним механізмам притягнення до відповідальності винних осіб та гарантіям щодо запобігання впливу на процедури призначення, обрання, переведення та звільнення суддів, притягнення їх до відповідальності;

розробки і впровадження заходів, спрямованих на зміцнення авторитету правосуддя;

забезпечення виконання вимог щодо підвищення професійного рівня суддів та працівників апаратів судів;

підвищення прозорості діяльності суддів і рівня їхньої відповідальності;

забезпечення належної координації в системі судоустрою та єдності інформаційної системи;

вдосконалення законодавства, спрямованого на відновлення довіри до судової влади та суміжних правових інститутів в Україні;

кадрового та іншого забезпечення діяльності судів;

визначення нових методологічних підходів до організації судового управління тощо.

Рада має право:

заслуховувати інформацію, пропозиції, висновки голів судів;

надавати Вищій раді правосуддя пропозиції:

з актуальних питань діяльності судів і шляхів їх вирішення;

з удосконалення роботи судів, їх статусу та функціонування для подальшого узагальнення стосовно законодавства про судоустрій і статус суддів.

За результатами розгляду питань порядку денного Рада приймає рішення, що мають рекомендаційний характер.

3. Рішення Вищої ради правосуддя

від 30.05.2017 №1332/0/15-17

Про затвердження Положення про комісії Вищої ради правосуддя

Рішенням Вищої ради правосуддя затверджено Положення про комісії Вищої ради правосуддя (далі – Положення), яке визначає порядок діяльності комісій Вищої ради правосуддя, що утворюються відповідно до частин шостої та сьомої статті 26 Закону України "Про Вищу раду правосуддя".

Зокрема, Положенням зазначено, що Комісії є колегіальними органами, що діють у Вищій раді правосуддя для здійснення попереднього розгляду та підготовки питань, пов'язаних з реалізацією Вищою радою правосуддя повноважень, визначених Конституцією України, законами України "Про Вищу раду правосуддя" та "Про судоустрій і статус суддів".

Згідно з цим Положенням у Вищій раді правосуддя (далі - Рада) створюються постійні комісії для реалізації повноважень тривалого характеру, а також тимчасові та спеціальні комісії для опрацювання окремих питань діяльності Ради. Вид комісії та предмет її діяльності визначаються рішенням Ради про її створення.

Комісії діють у складі голови, секретаря та членів.

Зокрема, Комісії мають право:

одержувати безоплатно від державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності та їхніх посадових осіб, а також від громадян та їх об'єднань інформацію, документи і матеріали;

створювати робочі групи, залучати до участі у вивченні окремих питань вчених, фахівців, експертів, зокрема міжнародних, а також працівників центральних і місцевих органів влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій;

користуватися в установленому порядку відповідними інформаційними базами даних державних органів та іншими технічними засобами.

Засідання комісій проводяться відкрито. За наявності підстав, визначених законом для призначення закритих судових засідань, Законом України "Про Вищу раду правосуддя", а також для розгляду питань, пов'язаних із державною таємницею, мобілізаційною підготовкою, обороною та національною безпекою, може проводитися закрите засідання, про що більшістю від складу відповідної комісії приймається рішення.

За результатами розгляду питань комісії приймають висновки, обов'язкові для розгляду Радою під час опрацювання відповідного питання.

Висновки комісії оформляються окремим документом, який підписується присутніми на засіданні членами комісії не пізніше п'яти календарних днів після проведення засідання і зберігається у Раді протягом п'яти років.